

Borsten en knieën

In Job 3 wordt de klacht van Job beschreven die hij uit n.a.v. de ellende die hem overkomen is: Heel zijn bezit is hij kwijt, en wat het ergste is: Zijn kinderen zijn omgekomen doordat het huis waar zij bijeen waren instortte.

Dan vervloekt Job in Job 3:12 dat hij het leven gekregen heeft met de woorden: *Waarom hebben knieën mij opgewacht, en borsten waaraan ik kon zuigen?*

De borsten die hem van melk voorzagen waren natuurlijk van zijn moeder. Maar hoe zit het met de knieën?

Op 6 plaatsen is sprake van knieën van een man: 'zijn knieën' (Genesis 48:12, Richteren 7:5, 1 Koningen 8:54 en 18:42, 2 Koningen 1:13 en 2 Kronieken 6:13). Op 2 plaatsen is sprake van 'haar knieën': Richteren 16:9 en 2 Koningen 4:20.

Op 6 plaatsen wordt het woord 'knieën' zonder bezittelijk voornaamwoord gebruikt (Job 3:12, Jesaja 66:12, Ezechiël 7:17, 21:12 en 47:4, en Nahum 2:11. In Ezechiël 47:4 gaat het specifiek over de knieën van de profeet.

De tekst die het meest duidelijk spreekt over de knieën van de vader die het pas geboren kind ontvangen staat in Genesis 50: 23: *De zonen van Machir, de zoon van Manasse werden op de knieën van Jozef geboren.*

Wat in de tekst van Job 3:12 nog opvalt is dat de volgorde is: knieën, en daarna pas borsten. Als een kind geboren is, werd het eerst op knieën gelegd (en ingebakerd), en daarna kreeg het de borst. (Tegenwoordig wordt meestal een pasgeboren kind, warm gehouden, direct na de geboorte op de buik van de moeder gelegd).

Het is alsof de tekst zegt dat de acceptatie van het kind door knieën het eerste komt. En wat is er logischer dan dat de vader het kind erkent als zijn kind, waarna de moeder de eerste tijd de zorg ervoor overneemt.

Lukas de Grootte, Januari 2026